

ЈОВАН УДИЦКИ:

Нова песма соколска.*

Врстајмо се, браћо драга,
 У соколски братски строј!
 У њему је жива снага,
 Која рађа нови сој.
 Умор за нас није страх,
 Док у нама живи дах.
 Здраво! Напред снагом свом, свом
 И мишицом соколском!

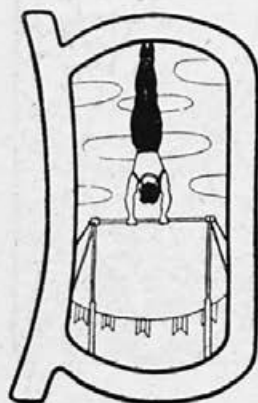
Ко је Соко мора бити
 Увек трезвен, частан, прав,
 Да га снажно тело кити,
 Чисто срце и дух здрав.
 Стигне ли нас удес крут,
 Биће прогнан сваки пут.
 Здраво! Напред снагом свом, свом
 И мишицом соколском!

К'о Соколи сви смо браћа,
 Сви имамо један тип,
 У слогу нас братство свраћа,
 Јер у снопу јак је прут.
 Слога нам је само спас.
 Послушајмо њезин глас!
 Здраво! Напред снагом свом, свом
 И мишицом соколском!

Ту је снага, ту је воља,
 Да бранимо род и дом:
 Од Љубљане до Битоља
 Снагом силном као гром.
 Нек задиви цео свет
 Наш соколски братски лет!
 Здраво! Напред снагом свом, свом
 И мишицом соколском!

* Пева се као »Малена је Фрушка Гора«.

Na kraljevi poroki.

ne 4. in 5. junija — na binkoštno praznike — je priredila Sokolska župa v Beogradu svoj prvi župni zlet. Tik pred kraljevo poroko, ko se je prestolno mesto z vso naglico pripravljalo za dostojen in svečan sprejem naše prve kraljice, je praznovala Beogradska Sokolska župa svoj prvi sokolski praznik in prvičrat so domače sokolske vrste nastopile v večjem številu in pokazale po vojni reorganizirano jugoslovensko Sokolstvo pri svojem delu. Nebroj tujcev je bilo te dni že zbranih v Beogradu. Mesto je imelo že svečano lice, na mnogih krajih pa so se vršile še zadnje olupšave in popravila. Vse to je bilo vzrok, da župni zlet ni prišel do take veljave, kakor bi jo bil dosegel ob navadnem času, vzlic temu pa se mora priznati, da je bil zlet dobro pripravljen ter se je izvršil v popolno zadovoljnost Sokolstva in občinstva in župa lahko s ponosom gleda na svojo prvo večjo prireditvev.

Nedelja 4. junija je bila posvečena sokolskemu naraščaju, ki se ga je zbralo lepo število na telovadišču za osnovno šolo poleg Saborne cerkve. Od tu se je vršila povorka naraščaja po mestu. Sokolskemu naraščaju se je pridružila mladina vseh osnovnih šol v Beogradu in skavtska organizacija. V povorko so bili uvrščeni avtomobili, na katerih so bile razne skupine dece, predstavljajoče Sokolstvo, skavtsko taborišče, palčke itd. Posebno pozornost in veselje so vzbujali Sokoliči-konjeniki na papirnatih konjih. Črez pas so si nataknili iz lepenke izrezane in pobarvane konje ter so hodeči po tleh poskakovali kot konji, izgledalo je, kakor da sedijo v sedlih. — Popoldne je bila javna telovadba naraščaja na telovadišču, ki je obenem prostor za sportne prireditve, v Košutnjaku poleg Topčiderskega parka. Ves vzpored javne telovadbe je izpolnil naraščaj sam. Moška in ženska deca je igrala razne igre in izvajala raznoterosti, nato pa vaje z okrašenimi loki in vaje s palicami, oboje predpisane za vsesokolski zlet v Ljubljani. Oba oddelka sta posebno točno izvajala prvi sestavi, tudi nastop k tem vajam je bil dober, izvzemši kritje pri ženski deci. Ženski naraščaj je nastopil na gredi, z dolgo kolebnico in z rajalnim nastopom, moški naraščaj pa je izvajal razne skupine in proste vaje, en oddelek tudi redovne vaje v vodu jako precizno. Proste vaje moškega in ženskega naraščaja so bile po večini jako dobre. Splošni utis, ki ga je napravil sokolski naraščaj s svojim prvim nastopom, je bil zadovoljiv in si je pridobil s tem gotovo

novih prijateljev in sotelovadcev. Nastop je posetil minister prosvete g. Pribičević, bivši starosta Beogradske župe minister n. r. br. Ljuba Jovanović, predsednik narodne skupščine dr. Ribar in mnogo drugih dostojanstvenikov, med njimi tudi zastopniki tujih držav.

Drugi dan zleta so bile dopoldne skušnje, nato povorka po mestu, popoldne pa javna telovadba članstva in dveh oddelkov naraščaja. Tudi članstvo je izvajalo vse vaje prav dobro, posebno sta ugajali »Devetki« članov in članic. Ves nastop je pričal, da se župa vestno pripravlja za vsesokolski zlet v Ljubljani in da ima vrle sokolske delavce.

V torek dne 6. junija so pričele poročne slavnosti, pri katerih je tudi Sokolstvo častno sodelovalo. Popoldne je bil določen prihod kraljeve neveste. Na savskem pristanišču pod Kalimegdanom je bil pripravljen most, na katerem so pričakovali vsi dostojanstveniki prihoda rumunske kraljeve ladje. Sokolstvo je bilo postavljeno poleg mostu, vsenaokrog pa se je zbralo tisoče občinstva. Viharno pozdravljen se je pojavil na mostu s svojim spremstvom naš kralj. Kmalu nato je strel iz Kalimegdana naznanil, da se bliža rumunsko kraljeva jahta, na kateri se vozi kraljeva nevesta Marija v spremstvu svojega očeta, matere in drugih ožjih sorodnikov. Vzdignilo se je okoli 30 aeroplanov in hidroplanov, ki so obkrožili savsko pristanišče in bližnjo okolico. Na levem bregu Save zasidrani monitorji so s topovskimi streli pozdravljali nevesto. Počasi in veličastno je plula kot labud bela ladja proti savskemu pristanišču obdana in spremljana od jugoslovanske donavske flotile. Aeroplani so se spuščali nizko nad kraljevo ladjo in jo obsipavali z venci in cvetjem. Na visokem krovu je stala mlada nevesta obdana od svojih sorodnikov. Iz tisoč grl je zaoril pozdrav bodoči kraljici. Vojaška godba je zaigrala rumunsko in našo državno himno. Zavladal je mir in vse je nestrpno pričakovalo, da vidi mlado kraljico. Kralj Aleksander s svojim spremstvom je korakal po mostu, da prvi pozdravi svojo nevesto. Ko je ladja pristala, je vstopil na krov in veselo ga je sprejela rumunska kraljeva rodovina. Po izstopu raz ladjo so jih pozdravili zastopniki mesta in drugi zbrani domači in tuji predstavniki. Vstopili so v vozove in avtomobile in razvila se je veličastna povorka, ki je spremljevala visoke goste v kraljevi dvor. Zvečer so priredila pevska društva in Sokolstvo pred dvorom veliko bakljado. Mesto je bilo čarobno razsvetljeno in okrašeno z našimi in rumunskimi zastavami. Ko so pevci odpeli svoje pesmi, sta kralj in njegova nevesta pristopila k oknu in se zahvaljevala za pozdrave, ki jih je zbrano občinstvo burno pošiljalo proti kraljevemu dvoru.

V sredo ob 1/212. uri je bil sprejem številnih deputacij na dvoru. V krasni dvorani so bili zbrani kralj in nevesta ter rumunski kralj in kraljica s svojo hčerko. Veličasten spreved se je pomikal skozi

dvorano in se poklonil mlademu paru. Vsa zastopstva so bila razdeljena na več skupin. Najrazličnejše narodne noše so se pojavljale v dvorani. V 8. skupini je bila uvrščena sokolska deputacija, na čelu ji zastopstvo Jugoslov. Sokolskga Saveza.

Popoldne so bili sportni in sokolski nastopi, ki jih je posetil tudi kralj in bodoča kraljica. Na telovadišču v Košutnjaku so priredili sportniki mednarodni lahkoatletični miting Rumunija—Jugoslavija, pri katerem so pokazali v metanju krogle, diska in v skoku ob palici lepe uspehe. Med izvajanjem lahkoatletičnih vaj sta prispela na telovadišče kralj in nevesta. Člani in članice, ki so čakali prapravljeni za nastop k prostim vajam, so nastopili, med tem pa so se vršile tudi lahkoatletične vaje. Sokolstvo in sportniki so pozdravili visoka gosta. Proste vaje niso šle tako dobro kakor na župnem zletu. Telovadci in telovadke so bili izmučeni od dolgega čakanja in nekoliko razburjeni. Kralj in kraljica sta z zanimanjem sledila izvajanju telovadcev, zaradi pomanjkanja časa sta se kmalu odpeljala, ta dan je bilo namreč mnogo prireditev, ki sta jih hotela videti. — Telovadbo je posetil tud načelnik ČOS br. Jindra Vaniček iz Prage, ki je prišel kot sopolanec češkega vojnega ministrstva na kraljvo poroko. Tudi njega je Sokolstvo bratsko pozdravilo.

V četrtek na dan poroke je bilo zgodaj zjutraj vse na nogah. Občinstvo je zavzelo že pred 8. uro svoje prostore na tribunah in ob cestah, koder se je premikal kraljevi spreved proti Saborski cerkvi. Sokolstvo je tvorilo špalir na najlepšem delu mesta. Pred hotelom »Moskva« je bila postavljena visoka tribuna, vrhu katere je stal br. praporščak s svojim praporom, po vsej piramidi pa so bile nameščene članice in ves sokolski naraščaj, ob vznožju pa članstvo. To je bil »živ šopek«, ki ga je poklonilo Sokolstvo mladi kraljici. Ta skupina, ki je bila najlepša v vsem mestu, je vzbujala splošno občudovanje in zanimanje za Sokolstvo.

Veličasten je bil spreved svatov, ki je vodil mladi par v cerkev in iz cerkve. Spreved sta otvorila dva jezdeca Sokola, za njima je jezdil s praporom kraljevi barjaktar. Nato so sledile na konjih skupine v slikovitih in bogatih narodnih nošah Arkarov, Bunjevcev, Šumadijcev, bosanskih begov, Gorenjcev in mnogih drugih, potem kraljevi gardisti, za njima pa v krasnem vozu kralj in kraljica ter nebroj vozov in avtomobilov domačih in tujih svatov, zastopnikov vseh evropskih držav. Med povorko iz cerkve je pričelo za kratko dobo deževati in ljudstvo je bilo s tem jako zadovoljno, ker po srbskem pregovoru pomeni dež na dan poroke srečo za novoporočenca.

Tako sta se združila za skupno pot življenja naš kralj Aleksander in rumunska princesa Marija, izza tega dne je naša kraljica, prva kraljica Jugoslavije. Lepa po duši in telesu, plemenita v mišljenju in v dejanjih, ju je z iskrenim navdušenjem pozdravila vsa domovina. Tudi jugoslo-

venski sokolski svet se radostno pridružuje neštetim množicam, ki žele iz poštenega srca in čiste duše zdravja, zadovoljnosti in sreče mladima poročencema.

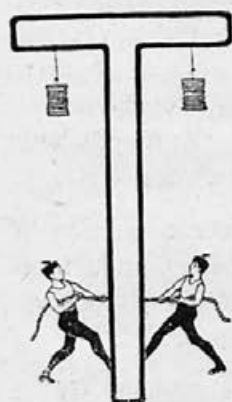
Sokoliči in Sokoličice se spleta v živ venec jasne in vesele mladosti ob kraljevski dvojici. Prešinjeni z globoko sokolsko zavestjo, hočemo izuriti in utrditi do najvišje mere popolnosti svoje telesne in duševne moči, da poraste iz nas zdrav in zvest rod v brambo, čast in ponos domovine!

JOSIP JERAS:

Sokolič — komita.

(Dalje.)

Kako lepe sanje je imel naš mali Dušan prvo noč svojega komitovanja. Vedrega obraza in čilo je skočil zjutraj na noge. Ozrl se je okoli in videl čičo Mata, ki je urejeval vse potrebno za odhod. V vsem taborišču je vladalo živahno vrvenje. Komiti so tekali sem in tja, urejevali so stvari, čula so se povelja oficirjev — a zlato solnce je sipalo svoje blagodejne žarke na branilce domovine.

Prišel je čas odhoda. Trobentači so zatrobili zbor. Kratka povelja oficirjev: v razvoje, v četverored, in že so bili vsi komiti urejeni po četah. Godba se je postavila na čelo.

Godba je zasvirala koračnico in 540 teles broječa četa je namerila korak v ono smer, proti onemu polju, kjer se je imela odločiti usoda vedno teptane in preganjane Srbije in usoda nas, od Avstrije zaslužnjelih Jugoslovenov.

Da ste videli našega Sokoliča Dušana, njegov sokolski pogled, kako mu je drhtelo srce ponosa, kako je izbočil mlada prsa, vzravnaval telo in kako samozavestno je držal korak s svojim čičom Matom. Odmevali so koraki po beogradskih ulicah in vkljub ranemu jutru so meščani iskreno pozdravljali odhajajoče junake.

Beograd je bil kmalu za nami, godba se je vrnila v mesto. Solnce se je dvigalo vse više in više na nebesnem svodu, iz prijetnega jutra je postal vroč dan. Znojne kaplje so padale curkoma raz naše obraze. Vzlic napornemu korakanju po jako prašni cesti je v odmorih veličastno zadonela dobrovoljska pesem »Hej trubači« in budila v narodu, ki nas je medpotoma pozdravljala, upanje na zmago.

Dušanu je šlo spočetka prav dobro. Nič še ni čutil utrujenosti; na vztrajnost in izdržljivost je bil navajen iz sokolske telovadnice. Črez nekoliko ur korakanja ga je začel puškin jermen rezati v ramo — saj tudi ni nič čudnega, kdaj pa je on nosil puško — zato je naprosil čičo Mata, da mu je nesel puško. Takoj se je počutil lažjega in svobodnejšega pri korakanju. Saj so pa tudi starejši od Dušana omagovali posebno zaradi hude vročine. Takoj prvega dne smo imeli v četi dva mrtva dobrovoljca; padla sta med pohodom zadeta od solčarice in takoj umrla. — Dolgi pohodi v vročini in posebno po cesti na debelo pokriti s prahom so jako naporni.

Šli smo v smeri proti mestu Valjevu in smo prehodili prvega dne 50 km. Blizu sela P. je precejšen travnik, na katerega smo se vrgli vsi utrujeni k počitku. Ker nismo imeli niti šotorov, niti odej, smo se pokrili z vojaškimi suknjami.

Dušan je legel poleg svojega varuha, katerega nikakor ni zapustil. Spraševal ga je, kdaj bomo prišli na fronto, da ne bo treba več korakati. poznalo se mu je, da je že utrujen in sam pri sebi se je začel natihoma kesati, zakaj je odšel od doma. Vendar je bilo hrepenenje, videti kaj je v resnici vojska, močnejše od utrujenosti. V razmišljanju o tem in onem je sladko zaspal in kmalu nato tudi čiča Mato.

Bledi mesec je plul visoko na nebu in obseval zeleno naravo. V bližnjem gozdičku stoletnih hrastov je skovikala sova, tuintam je motil nočno tišino pes-čuvaj... »Pravica mora zmagati«, so šepetali počivajoči dobrovoljci.

Naslednjega dne smo prišli v Valjevo, ki je med vojsko silno trpelo. To je prijazno mesto in ima jako lepo okolico. — Skozi to mesto, v katerem je bila nastanjena vrhovna komanda za zapadno bojišče, so se pomikale številne srbske čete. Zato je bilo v njem živo vrvenje, kakršno pač vlada v krajih blizu fronte. Tu smo videli tudi sedanjega našega kralja Aleksandra I. in njegovega brata Jurija, ki je bil eden najhrabrejših vojakov in ki je bil nekolikokrat ranjen.

Srbija je do izbruha svetovne vojne komaj dokončala balkansko vojno 1912. in 1913. leta, t. j. vojno s Turki in Bolgari; ni imela niti dovolj časa, da se odpočije in popravi, a že je nastopila nova vojna z mnogo večjim sovražnikom, z bivšo Avstrijo. Zanimivo pa je, da ni malo Srbijo popolnoma nič prestrašila ta napoved vojne. Srbi so se zbirali mirno in neustrašeno, da branijo svojo zemljo. Vedeli so, da stoji na njihovi strani mogočna Rusija, ki je vedno ščitila malo Srbijo. Zato so šli v boj z geslom: Samo preko naših mrtvih teles bo mogel priti sovražnik v notranjost Srbije. — »Kako pa naj tudi obupamo in se udamo sovražniku, ko imamo vendar toliko lepih primerov o ljubezni

do domovine« — so govorili hrabri vojščaki med seboj in pri tem kazali na malega Dušana, ki si je ogledoval v spremstvu čiče Mata Valjevo. V boj za zmago!

Že naslednjega dne smo krenili iz Valjeva v severozahodni smeri proti Drini, reki, ki deli Srbijo od Bosne. Korakali smo v neznosni vročini, podnevi in ponoči, kar nas je vse silno utrudilo. Mladi Dušan bi gotovo tega ne izdržal, če ne bi bil predal vsega, kar je nosil čiči Matu. Korakal je z vedno večjim hrepenenjem na bojišče. Nič se ni bal, čeprav mu je povedal čiča Mato, kako padajo na bojišču vojaki ranjeni in mrtvi na zemljo. Mislil si je, če ne bom sam kos sovražniku, mi bo pa pomagal Mato, ki je tako močan. Govoril je sam sebi: Eh kaj! Naša četa se bo srečala s sovražnikom, udarila nanj z vso silo, premagala ga bo — in konec vojske bo! On bo pa zasedel krilatatega vranca, udrihal bo na levo in desno po sovražnih vojakih in hitel oznanjevat v vse jugoslovanske pokrajine: Zmagali smo! Tako bo, kot je sanjal...

Ponoči smo prišli na srbski breg reke Drine. Uro hoda od izliva Drine v Savo smo se postavili ob reki v bojno črto in dobili nalogo, preprečiti na tem prostoru prehod avstrijskih vojakov na srbska tla. Levo in desno od nas so bile razne druge čete komitov in takozvani treći poziv, možje 40—50 let iz tukajšnjih krajev. To so bili večinoma poljedelci, ki so takoj ob napovedi vojske prijeli puško v roke in se postavili na mejo. Srbija ni imela dovolj železnic, da bi hitro postavila svojo armado na mejo. Srbske redne čete so morale prehoditi večkrat nekoliko sto kilometrov, preden so prišle na bojišče.

Tako smo bili prvič v neposredni bližini sovražnika; samo reka Drina nas je ločila. (Konec prihodnjíč.)

ELZA SKALERJEVA:

Vaje na gredeh za žensko deco.

Dve gredi sta postavljeni vzporedno v razdalji enega koraka druga od druge.

> | | < Pri vsaki gredi stoji z vnanje strani s čelom proti gredi
> | | < 5 ali 6 telovadk. Od gredi so oddaljene za kratek korak v
> | | < srednjem razstupu; pri prvih dveh vajah so z nasproti sto-
> | | < ječimi v vmesnem razstupu. (Glej sliko!)

> | | < Vaje se lahko izvajajo na godbo v $\frac{3}{4}$ taktu. Prvi dve
> | | < vaji izvajajo lahko vse telovadke kakor je pisano, ali pa:
> | | < prve kakor je pisano, druge obratno; tretjo vajo izvajajo prve
> | | < kakor je pisano, druge obratno.

Vsaka vaja se vadi štirikrat.

1. vaja.

- I. takt. 1. Prednožna stoja, l. na gredi — predročiti h. p.,
2. z nogama drža — zmeren zaklon — vzročiti h. p.,
3. drža,
- II. takt. 1. $\frac{1}{2}$ obr. v d. — odročiti dl. p.,
2. } drža,
3. }
- III. takt. 1. $\frac{1}{2}$ obr. v l. in čepna opora zanožno z d. (l. skrčena na gredi, roki na gredi),
2. s prenoženjem l. ležna opora za rokama,
3. drža,
- IV. takt. 1. zanožiti z d.,
2. prinožiti z d.,
3. s poskokom sonožno čepna opora,
- V. takt. 1. vzravnava — odročiti gor h. p. (dlani spredaj) — zmeren zaklon,
2. prednožna stoja, d. na gredi — z rokama drža,
3. drža,
- VI. takt. 1. vzklon, $\frac{1}{2}$ obr. v l. — z velikimi čelnimi loki gor odročiti h. p. — odklon v l.,
2. drža,
3. vzklon, $\frac{1}{2}$ obr. v d. — vzročiti p. p., z d. po najkrajši poti. z l. skozi priročenje,
- VII. takt. 1. vstop z d. na gred, zanožiti z l. — zročiti p. p.,
2. seskok naprej v počep — predročiti,
3. vzravnava — priročiti,
- VIII. takt. 1. = VII. 1. naprej na drugo gred,
2. = VII. 2. in takoj vzravnava — priročiti,
3. $\frac{1}{4}$ obr. v l.

2. vaja.

- I. takt. 1. $\frac{1}{2}$ obr. v d. — odnožna stoja, l. na gredi — odročiti dl. p.,
2. z nogama drža — z l. roko drža, z d. veliki čelni krog gor do odročjenja dl. p.,
3. vzročiti p. p. (z obema rokama),
- II. takt. 1. počep odnožno z d. (l. skrčena na gredi) — odročno skrčiti, roke na tilniku, hrbta zadaj),
2. drža,
3. z nogama drža — suniti v vzročenje p. p.,
- III. takt. 1. vzravnava z l. do odnožne stoje, l. na gredi — predročiti v l. h. p.,
2. drža,

3. $\frac{1}{2}$ obr. v l. — s prisunom l. spetna stoja — skozi priročnje odročiti dol h. p.,
- IV. takt. 1. vstop z l. na gred, z d. zanožiti — vzročiti p. p.,
2. seskok naprej v počep — predročiti,
3. vzravnavna — priročiti,
- V. takt. 1. vsed na gred — narti nog opreti pod nasprotno gred — prijem z obema rokama za gred, hrbti rok naprej obrnjeni,
2. } počasi zaklon do vodoravnega položaja.
3. }
- VI. takt. 1. vzklon v sedu — nogi na tla — z rokama drža,
2. drža v sedu — skozi predročenje vzročiti h. p.,
3. vzravnavna do spetne stoje — skozi predročenje priročiti,
- VII. takt. 1. vstop z l. na drugo gred, zanožiti z d. — vsaka prva in druga se primeta za l. roki, d. drža,
2. $\frac{1}{4}$ obr. v l. — s prisunom d. do spetne stoje na gredi — l. roki drža, prijem za desni roki (lehti prekrižane v predročanju not dol),
3. drža,
- VIII. takt. 1. s spuščanjem rok seskok navzad v počep — predročiti p. p.,
2. vzravnavna — priročiti,
3. drža.

3. vaja.

Pri tej vaji stojijo druge nasproti prvim (prve in druge se krijejo). Prve izvajajo vajo kakor je pisano, druge obratno (izjema IV. 3.).

- I. takt. 1. prednožna stoja, l. na gredi — predročiti h. p.,
2. z nogama drža — l. roka drža, z d. veliki bočni krog dol do predročanja h. p. in spojeno.
3. $\frac{1}{2}$ obr. v d. do odnožne stoje, l. na gredi — l. odročiti, z d. skozi priročnje odročiti h. p.,
- II. takt. 1. vstop z l. na gred do prednožne stoje z d. — z l. roko drža v odročanju in prijem za ramo druge telovadke, d. odročno upogniti, prsti na tilnik (hrbti zadaj),
2. } drža,
3. }
- III. takt. 1. prenos teže telesa na d. nogo, poklek z l. — l. roka drža — d. odročiti h. p.,
2. drža,
3. d. roka v bok,

- IV. takt. 1. vzravnavna do zanožne stoje z l. — roki drža,
 2. s $\frac{1}{2}$ obr. v l. in prisunom l. spetna stoja na gredi — predročiti gor nasproti stoječi telovadki se primeta za roki,
 3. seskok naprej malo v d. (tudi vse druge seskok malo v d.) priročiti,
- V. takt. 1. $\frac{1}{2}$ obr. v d. — odročiti dl. p.,
 2. z nogama drža — upogniti odročno, prsti na ramah, hrbti gor,
 3. suniti v vzročenje p. p.,
- VI. takt. 1. velik čelni lok soročno v d. do priročnja — s $\frac{1}{2}$ obr. v l. in s stojo skrčeno prednožno z l. na drugo gred — vzročiti skozi predročjenje p. p.,
 2. vstop na gred, s prisunom d. spetna stoja na gredi — odročiti, prijem za rame zraven stoječe telovadke, krajne odročijo z d.,
 3. drža,
- VII. takt. 1. z nogama drža — vzročiti p. p.,
 2. seskok naprej do počepa — predročiti p. p.,
 3. vzravnavna — priročiti,
- VIII. takt. 1. skrižna stoja z l. spredaj — odročno skrčiti, prsti se dotikajo ram, in spojeno,
 2. $\frac{1}{1}$ obrat v d. do spetne stoje — skozi vzročjenje in predročjenje priročiti,
 3. drža.

I. jugoslovanski vsesokolski zlet v Ljubljani 1922.

Vzpored naraščajevega dneva dne 23. julija t. l.

22. julija prihod naraščaja v Ljubljano. Zvečer pozdravni večer češkemu naraščaju.

23. julija ob 6. uri zjutraj tekme naraščaja J. S. S.

Od 7. do 8. ure skušnje češkega naraščaja moškega in ženskega.

Ob 8. uri skušnje naraščaja J. S. S.

Ob $\frac{1}{2}$ 11. uri nastop k povorki.

Ob 11. uri povorka.

Popoldne:

Ob 3. uri se zbira naraščaj v garderobah na telovadišču.

Ob 4. uri začetek javne telovadbe:

1. proste vaje moške dece;
2. proste vaje ženske dece;
3. proste vaje moškega češkega naraščaja;
4. proste vaje ženskega češkega naraščaja;
5. proste vaje moškega naraščaja J. S. S.;
6. proste vaje ženskega naraščaja J. S. S.;
7. vzorne vrste češkega in jugoslovenskega naraščaja na orodju in igre.

Zvečer gledališče in razni koncerti.

V ponedeljek, dne 24. julija:

dopoldne: ogledovanje mesta, razni koncerti, izleti na Bled.

popoldne: gledališče in koncerti.

Zvečer, oziroma dne 25. julija odhod naraščaja domov.

Navodila železniškega odseka na dan naraščaja dne 23. julija 1922.

Za dan naraščaja se dajejo v znanje sledeča navodila železniškega odseka:

1. Vsa ona društva, ki so pravočasno prijavila za 23. julij udeležbo svojega naraščaja in dece, dobe na podlagi prijavnega števila toliko železniških potovalnih legitimacij, kolikor udeležnikov so javila.

2. Legitimacije izroči društveni odbor voditelju transporta, ki jih nato razdeli med udeležnike.

3. Legitimacije za naraščajski dan so bele barve in imajo v levem gorenjem kotu natisnjeno rimsko I. Njih veljavnost je od 20. do 28. junija.

4. Naraščaj in deca, kakor tudi vsi ostali udeleženci imajo zasedaj le 50% popusta na železnicah. — Ako Ministarstvo Saobračaja dovoli naknadno popust 75%, se bo to javilo v dnevnikih listih in z okrožnico.

V slučaju 75% popusta velja ta samo za telovadeče, za ostale udeležnike le 50% in samo na državnih železnicah.

Južna železnica ne dovoli več popusta kot 50%.

Legitimacije bodo žigosane z žigom »Telovadec, Велѣбач, Vežbač« in jih dobi vsako društvo v tolikih iztisih, kolikor je javilo telovadečih (vodje naraščaja, naraščaj ter deca). Za ostale se pošljejo legitimacije brez žiga »Telovadec«.

V slučaju tedaj, če Ministarstvo Saobračaja naknadno dovoli za telovadeče četrtinsko vožnjo, ima žigosana legitimacija svojo vrednost za 75% popust, drugače le za 50%.

5. Pri nastopu vožnje plača vsak udeleženec vožnjo do Ljubljane in nazaj. V Ljubljani mora vodja naraščaja skrbeti za to, da dobi v savezni zletni pisarni potrdilo z žigom Saveza, da se je njegovo društvo resnično udeležilo naraščajevega dne, ker drugače znižana vožnja za povratek ne velja.

6. Takoj po prihodu v Ljubljano pustite žigosati v zletni pisarni vaše legitimacije. Voditelji, skrbite za to!

7. Za izlete na Bled izdajo se legitimacije s 50% popustom v Ljubljani. Izda jih izletni odsek Saveza.

8. Prekinjenje vožnje ni dopustno!

9. Naraščaj in deca potujejo v Ljubljano z rednimi potniškimi vlaki! Posebnih vlakov ne bo za naraščajski dan!

10. Vsako društvo si mora pravočasno preskrbeti vozovnice na oni postaji, kjer vstopi v vlak. Društvo skrbi tudi samo, da pride pravočasno naraščaj v Ljubljano.

11. Voditelji naraščaja in dece pazijo na red in snago ter dobro obnašanje naraščaja med potovanjem.

Kdor je vstopil, naj ne izstopi več!

Naraščaju in deci je brezposojno prepovedano zapuščanje vozov na postajah med vožnjo. Edino kjer se korporativno prestopi iz enega vlaka na priključni vlak, je to pod vodstvom voditelja dovoljeno.

12. Pri prihodu v Ljubljano čakajo na vlak zastopniki sprejemnega, železniškega in stanovanjskega odseka. Ves naraščaj, ki pride s kakim vlakom v Ljubljano na glavni kolodvor takoj z svojo prtljago izstopi, se formira v razvoju ter nato v četveroredih odkoraka pod vodstvom vodnikov iz postaje, da napravi prostor. Vse ostale informacije dobe vodniki ob prihodu v Ljubljano.

13. Odhod iz Ljubljane se izvrši z rednimi potniškimi vlaki. Za odhod veljajo iste določbe, kot za pot v Ljubljano.

14. Vsak ima svojo prtljago pri sebi; preveč prtljage ne nosite s seboj. Opremite vsak svojo prtljago z napisom, ki znači ime, društvo in župo vsakega posameznika.

Vsaka četa straži svojo prtljago sama!

18. Vsa izdana navodila železniških organov se morajo strogo in natančno vpoštevati!

Navodila stanovanjskega odseka I. jugoslovenskega vsesokolskega zleta v Ljubljani za dan naraščaja v dneh 22. in 23. julija 1922.

Pri prihodu vlaka naj stopijo načelniki, Sokoli-voditelji ali spremljevalci posameznih društev in oddelkov takoj v stik s stanovanjskim odsekom, ki bode navzoč na glavnem kolodvoru in

mu naznanijo natančno število udeležnikov svojega oddelka. Stanovanjski odsek jim na to označi poslopje, kjer bodo nastanjeni in jim določi voz, na katerega takoj naložijo prtljago. V pomoč jim bode na razpolago naraščaj ljubljanskih sokolskih društev. Ako se zazna pravočasno za natančno število udeležnikov, se bode posameznim društvom vsaj 1 teden pred zletom sporočilo, v katerem poslopju se bode njih naraščaj nastanil. Na glavnem kolodvoru bodo pri prihodu vlaka tudi v tem slučaju navzoči člani stanovanjskega oddelka, katere bo spoznati po odznaku: zeleni trak na levem rokavu z napisom »Stanovanjski odsek«.

Po oddaji prtljage se skupno odskoraka iz kolodvora z načelnikom in člani dotičnega stanovanjskega pododseka, v katerega področje spada poslopje, ki bode določeno za nastanitev.

Pri prihodu do poslopij sprejmejo spremljevalci naraščaja prtljago in se podajo v sobe, ki jih jim odkaže stanovanjski pododsek. Člani stanovanjskega pododseka ne smejo zapustiti poprej poslopja, dokler ni oddaja prtljage v redu in niso naraščajniki razvrščeni po sobah.

V vsaki sobi mora pri svojem naraščaju spati Sokolski vaditelj ali kak drug spremljevalec. Na vrata prenočišč naj se po prihodu v poslopje pritrdi (z žeblički) listki, na katerih naj bode označeno društvo, h kateremu spadajo naraščajniki in število prenočevalcev v dotični sobi.

V poslopih bodo za vzdrževanje redu in nadzorstva nastavljeni posebni nadzorniki, na katere se je obračati za event. informacije. Navodilom in odredbam teh nadzornikov se mora vsak strogo pokoravati.

V poslopju mora vladati mir — posebno je gledati na to, da je zvečer in ponoči pred poslopjem, na hodnikih in v sobah popolen mir. Prepovedano je tudi sklanjanje skozi okna ali celo stopanje na okna. Pušenje v prostorih skupnega prenočišča je strogo zabranjeno. Ko se spravijo vsi naraščajniki k počitku, se razen 1 žarnice vgasijo vse luči. Na hodnikih in straniščih morajo

goreti luči vso noč. Vsak vaditelj, oziroma spremljevalec skrbi za to, da se njemu v varstvo izročeni naraščaj še po dnevu in formira, kje se nahaja stranišče, pri tej priliki se jih pouči o strogi pažnji na snago.

Umivanje pri vodovodu in na hodnikih je prepovedano. Paziti je na to, da se vsi poslužujejo samo umivalnih priprav, ki so pripravljene na dvoriščih.

Obrisačo, milo i. dr. je prinesiti s seboj.

Skupna prenočišča bodo za naraščajnike in njih spremljevalce brezplačna.

V slučaju kakega nenadnega obolenja, naj se dotičnika privede v sobo nadzornika (v pritličju), ta preskrbi vse potrebno za prvo pomoč in tudi za event. zdravniško intervencijo.

Skupna prehrana naraščaja. Naraščaj in deca, ki se udeležita naraščajskega dneva dne 23. julija imata skupno prehrano, za katero skrbi prehranjevalni odsek Zletnega odbora. Cena za celodnevno prehrano znaša 10 Din. Vodja naraščaja mora paziti pri svojem oddelku na red in disciplino ter mora biti navzoč pri razdeljevanju hrane. Podrobnejša navodila mu da prehranjevalni odsek na licu mesta ter se mora zglasiti v tej zadevi pri načelniku prehranjevalnega oddelka v zletni pisarni. Vsak naraščajnik mora imeti s seboj jedilno orodje in skodelico. Po vsakem obedu mora to očistiti v topli vodi, ki bo na razpolago pri dotični kuhinji, kjer dobi hrano. Vsak mora počakati na določenem mestu, da dobi hrano, ki jo bodo prinašale članice. Pri kuhinjah se naraščaj ne sme vzdržavati ter je strogo prepovedano prerivanje pred kuhinjo. Vaditelji naraščaja morajo paziti na vzoren red ter so odgovorni za vsak nered.

Kroji naraščaja in dece. Bratska društva, ki pošljejo naraščaj in deco dne 23. julija na naraščajski dan v Ljubljano morajo skrbeti, da imajo vsi udeleženci predpisane kroje, ki morajo biti snažni in pravilno izdelani. Naraščajskega dne se udeležiti lahko naraščaj tudi v civilu, vendar ne more nastopiti pri javni telovadbi.

Vaditelje, ki privedejo naraščaj v Ljubljano pozivljamo, da skrbe za vzorno disciplino pri naraščaju. Naraščaj mora pokazati, da uživa sokolsko vzgojo in se mora tudi temu primerno ponašati. Posvobod v skupnih prenočiščih, v garderobah, pri obhodu po mestu, pri javni telovadbi itd. mora vladati vzoren red, za kar so odgovorni vaditelji naraščaja. Skrbite za to, da bo med vožnjo naraščaju na razpolago dovolj dobre in zdrave pitne vode, da naraščaj med potjo ne oboli. Navodil posameznih odsekov se je strogo držati. Vaditelji se naj v vseh zadevah, za katere potrebujejo informacije obrnejo v Ljubljani takoj na pristojno mesto, da dobe vsa potrebna navodila ter naj ne puste naraščaj po nepotrebnem čakati na odločitve.

Tekme moškega in ženskega naraščaja na I. jugoslovenskem vsesokolskem zletu v Ljubljani.

23. julija t. l. je prva zletna prireditev: naraščajev dan s tekmami naraščaja. To je prvi večji zlet, na katerem se vrše naraščajevske tekme.

Leta 1920. je v Pragi tekmoval češki naraščaj, toda le v igrah.

Naš moški in ženski naraščaj je s tem postavljen pred težko nalogo, ki jo mora pred javnostjo častno izvršiti.

Predno preidemo k točnim predpisom za tekme, hočemo podati nekaj splošnih navodil k tekmovanju.

Red in disciplina v vaših vrstah bodi vzorna; s tem boste gledalcem in tudi sodnikom mnogo bolj imponirali kot z najlepšimi vajami. Veliko pazljivo polagajte na »pozor«, »odmor«, na strumno izvedbo vseh povelj, posebno pa na lepo korakanje, ki mora biti prožno in živahno. Prihod k orodju in odhod mora biti lepo izvršen; misli vedno na to, da zasčenja vaja že takrat, ko se postaviš v vrsti v »pozor« in korakaš k orodju in da se neha šele takrat, ko si zopet v vrsti in izvedeš »odmor«.

Tudi tvoja zunanost mora biti vzorna. Telovadna obleka mora biti čista in taka kot je predpisana. Dolgi »umetniški« lasje pri telovadcih niso na mestu.

Tvoje vedenje naj bo spodobno. Govori le takrat, kadar je potrebno

in le kratko in jedrnato, kakor pristoja Sokolu in Sokolici.

Bodi odločen in pogumen. Strah je znak nepripravljenosti in nezmožnosti.

Tekma obeh naraščajev obsega tekmo vrst in tekmo posameznikov. Vrsta obsega 6 telovadcev (telovadk) in namestnika (namestnice), ki tekmuje z vrsto kot posameznik. Vrsta ima vodnika (vodnico), ki tudi tekmuje in je všteti v šestorico vrste; ta stoji na desnem krilu in poveljuje. Povelja morajo biti pravilna, glasna in razumljiva. Vodnik šteje pri prostih vajah in nosi tablico, v katero se zapisujejo znamenke.

Tekma ženskega naraščaja obsega:

1. dve prosti vaji,
2. nastop k prostim vajam,
3. skok v daljino in
4. tek na hitrost.

1. **Proste vaje.** Tekmuje se v zletskih prostih vajah. Tekmovalke izvajajo na štetje dve vaji, ki se izžrebata. Vsaka vaja se znamkuje največ z 10 točkami.

2. **Nastop k prostim vajam.** Tekmovalke stoje v redu z levim bokom proti oni strani, kjer stoje sodnice. Red začne korakati na povelje: »Napred stuš paj«, se ustavi pred sodnicami: »Stroj vrstu na levo!« in nato: »Prosti razstop z odkoraki od srede na desno in levo, odročiti — zdaj!«. Nato sledi povelje: »Priročiti — zdaj!«. Nastop se znamkuje pri vrstah z 10 točkami.

3. **Skok v daljino.** Skače se z deske z zaletom in enonožnim odzivom s poljubno nogo. Vsaka tekmovalka skoči trikrat, znamkuje se najdaljši veljavni skok in sicer: zalet in odziv do 2 točki, let in doskok do 2 točki, daljina 2·60 m 2 točki, 2·70 m 4 točke, 2·80 m 6 točk. Če tekmovalka ne preskoči niti najmanjše predpisane mere, izgubi tudi znamko za izvedbo, t. j. zalet, odziv in doskok.

4. **Tek na hitrost.** Proga je dolga 75 m. Tečejo po tri tekmovalke hkratu. Za tek se postavijo na izhajališče za beslim trakom ter stečejo na znamenje iz same mokresa. 10 točk dobi tekmovalka, ki je pretekla progo v 12 sekundah; za vsako $\frac{1}{16}$ sekunde, ki jo rabi tekmovalka več, se ji odbije 1 točka.

V vseh panogah tekme vrst se znanjuje tudi vodstvo in vedenje vrste, oziroma skladnost pri prostih vajah in pri nastopu k njim največ z 10 točkami; v vsoto se pa šteje povprečna številka iz vseh panog. Pri znanjkovanju vedenja je odločilna tudi oprava telovadk.

Moški naraščaj tekmuje v dveh oddelkih: v višjem in nižjem. Tekma obsega v obeh oddelkih:

1. proste vaje,
2. skok čez kozo,
3. skok v daljino,
4. skok v višino, in
5. tek na hitrost.

1. **Proste vaje.** Tekmuje se v eni izžrebani zletni prosti vaji na šestje. Znamkuje se največ z 10 točkami. Nastop se izvrši na naslednji način: Vrsta prikora v redu na določeni prostor tako, da ima sodnike na svoji levi strani. Med pohodom poveljuje vodnik: »Čelni prosti razstup!«, nato: »Kratki korak!«, »Postati stoj!« in »U vrstu u razstupu na levo!«. Odstop se izvrši na povelja: »Tesni razstup k sredi — zdaj!«, »U red na desno!« in »Napred stupaj!« Skladnost, nastop in odstop se znanjuje za vrsto največ z 10 točkami.

2. **Skok čez kozo.** Predpisana vaja je: Z zaletom in sonožnim odri vom raznožka z uleknjenim križem.

Orodje: Koza na šir, visoka 155 cm za višji oddelek, 135 cm za nižji oddelek; pred kozo deska. Vsak telovadec skače trikrat. Znamkuje se najboljša izvedba. Znamkuje se zalet in odriv največ z 2, preskok z 6, doskok in odhod največ z 2 točkama.

3. **Skok v daljino.** Skače se z deske z zaletom in enonožnim odri vom s poljubno nogo. Vsak tekmovallec skoči trikrat, znanjuje se najdaljši veljavni skok in sicer: zalet in odriv do 2 točki, let in doskok do 2 točki.

daljina			
3·20 m	nižji oddelek	2 točki,	višji 0,
3·40 m	„	„	4 točke, „ 0,
3·60 m	„	„	6 točk, „ 2 točki,
3·80 m			„ 4 točke,
4—m			„ 6 točk.

Če tekmovallec ne preskoči niti najmanjše predpisane mere, izgubi tudi znanke za izvedbo.

4. **Skok v višino.** Skače se z deske z zaletom in z enonožnim odri vom s poljubno nogo. Vsak tekmovallec skoči trikrat. Znamkuje se najvišji veljavni skok in sicer: zalet in odriv do 2 točki, let in doskok do 2 točki,

višina			
1·10 m	nižji oddelek	2 točki,	višji 0,
1·20 m	„	„	4 točke „ 2 točki,
1·30 m	„	„	6 točk, „ 4 točke,
1·40 m			„ 6 točk.

Skok velja, če tekmovallec preskoči najnižjo predpisano mero, ne da bi se dotaknil traku ali latvice.

5. **Tek na hitrost.** Proga je dolga 100 y (91·4 m). Tečejo po trije tekmovalci hkratu. Za tek se postavijo na izhajališče za belim trakom in stečejo na znamenje iz samokresa. 10 točk dobi oni tekmovallec, ki je pretekel progo v 14 sekundah (višji oddelek), oz. v 15 sekundah (nižji oddelek); za vsako $\frac{1}{5}$ sekunde, ki jo rabi tekmovallec več, se odbije 1 točka.

V vseh panogah tekme vrst se znanjuje tudi vodstvo in vedenje vrste, oziroma skladnost pri prostih vajah in pri nastopu k njim največ z 10 točkami; v vsoto pa se šteje povprečna številka iz vseh panog. Pri znanjkovanju vedenja je odločilna tudi oprava telovadcev.

Nagrade dobe:

a) vse vrste in posamezniki (posameznice), ki so dosegli 85% ali več, veliko diplomu;

b) vse vrste in posamezniki (posameznice), ki so dosegli 75% ali več, pa manj nego 85%: malo diplomu;

c) prve tri vrste in prvi trije posamezniki (posameznice), ki so dosegli vsaj 85%, se proglase kot zmagovalci (zmagovalke) in dobijo še lipov venec s trakom.

Navodila k vadbi in izvedbi.

Tek na hitrost.

Pri teku na hitrost je velike važnosti začetek, po angleščini start. Gre za to, da čimprej dosežemo največjo hitrost.

Najbolj v rabi je takozvani »nizki« start: Tekalec stoji za dolžino stopala za začetno črto, poklekne s slabšo nogo k sredini stopala močnejše (s katero se pri

skoku odriva) in položi roke na črto. Na sodnikovo napoved prenese težo telesa na sprednjo nogo in roke, ki ga ubranijo pred padcem naprej, iztegne zadnjo nogo, globoko vdihne, napne vse mišice in vso pažljivost. Na sodnikovo znamenje (strel) začne tek z vso hitrostjo; ne sme se pa vzravhati takoj, ampak šele tekom prvih par korakov. Koraki morajo biti dolgi, sprednjo nogo dvignemo visoko in jo skrčeno vržemo naprej. Trup je nagnjen naprej, roke krepko mahajo nalahko upognjene. Tek končamo s skokom, kjer napnemo vse naše sile.

Skok v višino.

Nalet je kratek; nekoliko hitrih prožnih korakov, ki pripravijo silni odziv, zadostuje. Po odzivu dvignemo noge v prednoženje nad vrvico in si pri tem pomagamo z zamahom rok; nato silno ulekemo križ, doskočimo v počep in predročimo. V počepu ne vztrajati, ampak takoj vzravhati se v »pozor« in priročiti. V »pozoru« obstani nekoliko, nato pa korakaj v vrsto. Pazi, da se odrineš na koncu deske in ne v sredi.

Skok v daljino.

Nalet je dolg (20—30 m); enak teku na hitrost brez starta; pri odzivu moraš doseči največjo hitrost. Skok bodi visok; v letu potegneš kolena na prsa. Glede doskoka velja isto kot pri skoku v višino.

Te panoge vadi vsak dan, toda ne preveč, ker bi mesto napredka zaznamoval nazadovanje. Teci vsaki dan približno 200 m v pravilnem stilu in le 2—3 krat na teden 100 y z vso silo. Start vadi mnogo.

Izvedi dnevno le 5—6 krat skok v višino, in ravnolotiko skokov v daljino.

II. predzletni dan I. jugoslov. vsesokolskega zleta v Ljubljani 1922.

Nastop dijaštva srednjih in meščanskih šol dne 6. avgusta 1922.

Učenci in učenke srednjih, učiteljskih in meščanskih šol nastopijo dne 6. avgusta s posebnimi vajami. Nastopa se udeležijo vse šole iz Ljubljane, dalje iz Kranja, Celja, Ptuja, Bjelovara, Splita, Vel. Kiskinde, Negotina, Sarajeva, Mostarja, Tuzle, Brčke in Zvonika.

Skušnje za javno telovadbo se vrše v sledečem redu:

2. avgusta ob 8. uri za učence višjega oddelka, ob 16. uri za učence nižjega oddelka.

3. avgusta ob 8. uri za učenke višjega oddelka, ob 16. uri za učenke nižjega oddelka.

4. avgusta ob 8. uri za vse učence, ob 15. uri za vse učenke.

5. avgusta ob 8. uri za vaje na orodju za vse učence in učenke, ob 15. uri glavna skušnja za vse oddelke.

Vzpored javne telovadbe dne 6. avgusta ob 15. uri:

1. Rajalni nastop vseh učencev in učenk.

2. Proste vaje učencev nižjega oddelka.

3. Vaje z zastavicami učenk nižjega oddelka.

4. Proste vaje učencev višjega oddelka.

5. Proste vaje učenk višjega oddelka.

6. Orodna telovadba in igre učencev.

7. Orodna telovadba in igre učenk.

Nadaljne točke izvajajo vojaki.

Prireditve za dijake:

3. avgusta ob 1/2 18. uri pozdrav dijaštva na slavnostnem prostoru v drevo-redu Tivoli s koncertom in pogostitvijo dijaštva.

4. avgusta ob 20. uri koncert za spremljevalce in starše.

6. avgusta ob 20. uri gledališki predstavi v opernem in dramskem gledališču. Vstopnina 1 Din.

7. avgusta izleti na Bled, Bohinj, Kamniško Bistrico itd.

Dijaki, ki se udeležijo nastopov, imajo znižano vožnjo po vseh železnicah, brezplačno skupno prenočišče in skupno hrano po 10 Din za osebo na dan.

Sokolsko društvo v Ljubljani si je z velikimi žrtvami priborilo svoje nekdanje letno telovadišče in ga za prvo silo toliko uredilo, da ga more zopet uporabljati. Na tem lastnem telovadišču je hotelo prirediti v nedeljo dne 18. junija svojo običajno javno telovadbo. Toda skrajno neugodno vreme je onemogočilo nastop. Društvo se je ojunalo in preložilo svojo javno telovadbo na delavnik, v sredo dne 21. junija ob 1/2 7. uri zvečer, kar doslej v Ljubljani ni bilo v navadi. Izkazalo se je, da je bil

čas ugodno izbran, zakaj obštevstva je bilo mnogo ter je v prijetnem hladu prisostvovalo lepo uspeli javni telovadbi.

Poleg članov in članic, ki so nastopili z zletnimi prostimi vajami in na orodju, so v dostojnem številu sodelovali tudi vsi oddelki naraščaja. 72 moške dece je izvajalo primerne proste vaje. Gibi so bili dobri in izvedeni prav dovršeno, le skladnost je včasih nekoliko popustila. Ženska deca (56) je pokazala vaje s ploščami (okrašenimi krogi). Izvedba je bila vobče dobra, druga vaja pa se je malo ponesrečila, kar pa ni kazilo splošno dobrega nastopa. Ženski in moški naraščaj sta izvajala zletne proste vaje. Tako po številu kakor tudi glede izvedbe zaslužita vsa pohvalo. Deklet je bilo 88 in so predelale proste vaje s tako preciznostjo in vestnostjo, da tudi najstrožji kritik ni našel napak. Tudi nastop k prostim vajam je bil lep in točno izveden, korak pravilen, vsekakor najboljša točka vsega vzporeda. Zaostajal ni moški naraščaj, ki ga je nastopilo 84. Čvrsti in krepki fantje so izvedli proste vaje dovršeno. Da bi se dekleta naučile v »pozoru« mirovati z rokami in da bi jih ne motili lasje, pasovi in drugo, bi jako želeli, ker ta nemirnost moti gledalca in je posledica razvade ne pa potrebe. — Moška deca je vadila vrhu tega še skoke na mizo in črez mizo ter pokazala pri tem veliko izurjenost in mnogo poguma, drugi oddelek je izvajal lepe in dosti težke skupine, tretji oddelek pa je igral igro z veliko žogo. Moški naraščaj je nastopil na bradlji s težkimi vajami, ki jih je po večini izvajal prav dobro, za nekatere pa so bile te vaje nekoliko pretežke, ker so bile bolj primerne za člane nego za naraščaja, ena vrsta je vadila prosti skok v višino, druga pa skoke črez kozo. Prav ljubke in deci primerne vaje je izvajala ženska deca na dveh gredeh, orodje, ki je za ta drobiž kakor ustvarjeno. Te vaje so natisnjene v današnji številki »Sokolica« in bodo gotovo dobrodošle našim prednjakom naraščaja. Vrsta ženskega naraščaja je nastopila s skokom v daljino. — Raznovrstne vaje, ki jih je pokazal naraščaj pri tem javnem nastopu, so pričale, da društvo resno deluje za povzdigo telesne vzgoje mladine in da se br. vaditelji in s. vaditeljice v

polni meri zavedajo svojih sokolskih dolžnosti. Javno telovadbo je posetil tudi br. B. Havel, član tehniškega odbora ČOS, ki se je mudil te dni v Ljubljani zaradi inšformacij za I. jugoslov. vsesokolski zlet.

Br. Vincenc Stepanek, blagajnik ČOS v Pragi je posetil dne 23. junija Savezno starešinstvo v Ljubljani. Uredil je vse potrebno glede izletov po Jugoslaviji, ki se jih udeleži br. češko Sokolstvo po vsesokolskem zletu, kakor tudi glede prihoda češkega sokolskega naraščaja v Ljubljano na prvi predzletni dan dne 23. julija. Br. Stepanek je namreč sprožil misel, da se udeleži tudi češki naraščaj našega zleta in vodi vse predpriprave in organizacijo naraščajevega pohoda iz Prage v Ljubljano. — Navdušenemu prijatelju sokolskega naraščaja in Jugoslovenov bratski sokolski pozdrav!

Ženski naraščaj Sokolskega društva v Ljubljani je imel v nedeljo dne 25. junija ob šestih zjutraj izbirno tekmo za Savezno tekmo ob priliki Vsesokolskega zleta. Tekmovalo je 56 telovadk v prostih vajah, v skoku v daljino (2·8 m) in v teku na hitrost (75 m v 12 sek.). Izmed 40 dosegljivih točk je doseglo 39 tekmovalk več kot 60% in sicer v sledečem redu: Prevec Silvica 39 točk, t. j. 97·5%; Resnik Dana in Šantel Dušica 38, 95%; Cimerman Erna, Pernuš Zora in Šantel Vojca 37, 92·5%; Ahčin Minka, Punčuh Julka in Rebek Nevinna 36, 90%; Lipovšek Marta, Medica Divica, Mrzlikar Anica, Sever Živka in Širca Mira 35, 87·5%; Bregant Julka, Bucik Ana, Cimerman Nada, Cimperman Marica, Ciuha Mira in Urbančič Vera 34, 85%; Deisenberg Amalija, Gregorin Danica, Grmšek Ana, Čufer Danica, Kiferle Danica in Syetina Ana 33, 82·5%; Koželj Erna in Koželj Miroslava 32, 80%; Brajnik Vanda 31, 77·5%; Hauptman Zora, Lovše Pavla in Uršič Erna 30, 75%; Ravtar Lea in Umnik Majda 29, 72·5%; Bregant Metka in Krapež Veruša 27, 67·5%; Plaskan Vida in Pernuš Anka 26, 65%; Srebot Slavica 24, 60%. — Tudi ostalih 17 tekmovalk je doseglo lepe uspehe in je večini le tek kazil, da niso dosegle zahtevanih 60%. — Vodnice vrst so se svojih dolžnosti popolnoma zavedale in skrbele za vzoren red v vrstah.